

Bilag.

Spørgsmål 1:

Hvor mange plejehjemspladser forudsættes *ikke* bygget som følge af dæmpningen i henholdsvis 1979 (besparelse 50 mill. kr.) og i 1980 (besparelse 100 mill. kr.)?

Spørgsmål 2:

Lovforslagets besparelser inden for plejehjemssektoren i forhold til udbygningsplanerne bedes belyst.

Svar:

Der kan ikke angives nogen nærmere størrelsesorden for afdæmpningen i plejehjemsforbruget. Da ordningen forudsættes at skulle være statsfinansielt neutral, har det imidlertid i forhold til kommunerne været nødvendigt at anslå en forventet statslig mindreudgift som følge af de samlede virkninger på plejehjemsområdet og tilgrænsende områder (beskyttede boliger m.m.). Dette skøn er naturligvis behæftet med en ganske betydelig usikkerhed.

Der er efter den sociale lovgivning ingen mulighed for at pålægge en kommune ikke at bygge plejehjem.

Gennem udbygningsplanssystemet har de centrale myndigheder imidlertid mulighed for at påvirke kommunernes dispositioner på det sociale område.

Ved de sidste to års gennemgang af kommunernes og amtskommunernes udbygningsplaner har der da også i en række tilfælde været tale om enten pålæg om indsendelse af en revideret plan til godkendelse eller en henstilling om ændret serviceniveau bl.a. som følge af pågældende kommunes aktiviteter på ældreomsorgsområdet.

Specielt for så vidt angår afdæmpning af plejehjemsudbygning har pålæg og henstillinger især været givet til kommuner i Ringkøbing og i mindre grad Viborg amter samt i øvrigt til enkelte kommuner andre steder i landet.

Der forventes ikke en afdæmpning af plejehjemsudbygningen i hovedstadsområdet.

Spørgsmål 3:

Kan det bekræftes, at lovforslagets § 1, jfr. § 2, *alene* vedrører midlertidig forhøjelse af refusionsprocenten for hjemmehjælp?

Det ønskes således klargjort, at positiv stillingtagen til lovforslaget ikke medfører bindende positiv stillingtagen til de i lovforslagets bemærkninger nævnte øvrige elementer i regeringens oplæg inden for ældreomsorgsområdet.

Såfremt antagelsen ikke kan bekræftes, udbedes en nærmere redegørelse, herunder for det selvstændige indhold af § 2.

Svar:

Lovforslaget regulerer alene spørgsmålet om midlertidig ydelse af en særrefusion på 25 pct. af en vis del af en kommunes refusionsberettigende udgift til hjemmehjælp.

Bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2 vedrører derfor alene indholdet af forslaget § 1, dvs. spørgsmålet om ydelse af særrefusion for hjemmehjælpsudgifter.

Såfremt lovforslaget vedtages, vil der derfor med hjemmel i § 2 kun blive fastsat bestemmelser om den nærmere fremgangsmåde for beregning af særrefusion, anmeldelse af udgifter, anvisning af statstilskud m.v., for så vidt angår udgifter til hjemmehjælp.

I det omfang de øvrige i lovforslaget omtalte foranstaltninger ikke kan gennemføres ved administrative forskrifter, vil folketingets medvirken være nødvendig.

Om de øvrige punkter i regeringens samlede plan kan i øvrigt bemærkes:

Lempelse af betalings-satserne for hjemmehjælp:

Cirkulære vil blive udarbejdet med hjemmel i bistandslovens § 54.